

GURI I NDËRTIMIT FRYMOR

Nr. 75

Virgjëreshat e mençura dhe të marra

Mateu 25:1–13

Përkthim në gjuhën shqipe

*„Atëherë Mbretëria e qiejve do t'u ngjasojë dhjetë
virgjëreshave...”
(Mateu 25:1-13).*

Të gjithë ju me siguri keni lexuar për virgjëreshat. Disa ishin të mençura dhe disa ishin të marra. „Virgjëreshë” do të thotë „pastërti”. Ato ishin të gjitha njerëz të mirë; secila prej tyre ishte një virgjëreshë, një enë e shenjtëruar e Perëndisë. Por ato që kishin vaj në llambat e tyre hynë brenda. Kurse të tjerat mbetën jashtë. Ato ishin të gjitha virgjëresha, secila prej tyre, për të cilën askush nuk mund të tregonte me gisht se kishte bërë ndonjë gjë të gabuar. Të gjitha besonin në ardhjen e Zotit. Ato ishin të gatshme ta takonin Atë, por disa prej tyre e lanë vajin e tyre të shteronte.

Mos lejo që kjo të ndodhë në rastin tënd! Mbaje vaj në llambën tënde! Vaji është Fryma, Fryma e Shejt. Mos lejo kurrë që Ai të të largohet! Kur ndien se dashuria jote po ftohet (Mateu 24:12), sinqeriteti yt ndaj Krishtit dhe çështjes së Tij, atëherë shko shpejt tek Ai që ka burimin e vajit dhe fito një mbushje me Frymën e Shejt! [1]

„Si do të jetë rrëmbimi?” E pra, në kohën e rrëmbimit... Jezusi na mësoi për këtë me anë të një shëmbëlltyre. Dhe Ai e mësoi atë në shumë mënyra të ndryshme. Këtu është njëra prej tyre: Ai tha se ishin dhjetë virgjëresha, të cilat dolën për të takuar Zotin. Të gjitha ishin virgjëresha, por disa kishin vaj në llambat e tyre dhe disa e lanë vajin të shteronte. A është e vërtetë kjo? E pra, çfarë ishte vaji? Vaji ishte Fryma e Shejt; Bibla e thotë këtë. [2] Prandaj ne i lyejmë të sëmuret me vaj dhe vaji simbolizon Frymën e Shejt (Jakobi 5:14). [3] Tani shikoni: ato ishin virgjëresha. Çfarë do të thotë virgjëreshë? „E shenjtë, e pastër, e ndarë veç, e shenjtëruar.” A është e vërtetë?

„Këto virgjëresha erdhën dhe thanë: ‘Na jepni nga vaji juaj.’ ‘Dhëndri po vjen.’ U dëgjua britma: ‘Ja, Dhëndri po vjen. Dilni ta takoni!’ Dhe këto virgjëresha, që ishin me të vërtetë virgjëresha – të shenjta, të shenjtëruara, njerëz të shenjtëruar pa pagëzimin e Frymës së Shejt – thanë: ‘Na jepni vaj.’ [2] Por pesë prej tyre ishin aq të mençura sa të kishin urtësinë e zbulesës për të hyrë përmes asaj dere, shikoni, për t’u mbushur me Frymën. [4]

Dhe virgjëresha e mençur tha: „Ne kemi vetëm aq sa na mjafton për veten tonë. Shkoni dhe lutuni që ta merrni.” Por atëherë ishte tepër vonë. Kështu, virgjëresha e mençur hyri në dasmë, ndërsa të tjerat u hodhën në errësirën e jashtme.

ku ka të qara, vajtime dhe kërcëllim dhëmbësh. Dhe ato kaluan përmes përndjekjes, vuajtën dhe vdiqën (Mateu 22:11-13; 25:30). [2]

Nusja tha: „Unë kam vetëm aq sa më mjafton për veten time. Mjafton vetëm për mua. Nëse e dëshironi, shkoni dhe lutuni për ta marrë.” [5] Tani mbani mend, virgjëresha e fjetur erdhi duke kërkuar vaj. Gjithçka tashmë kishte përfunduar. Ajo nuk e mori. Ajo nuk e mori kurrë. [6] A nuk i shihni tani virgjëreshat e fjetura? Shikoni episkopalët, presbiterianët, luteranët dhe të gjithë të tjerët, se si po përpiqen... Dhe problemi është se, në vend që të përpiqen të marrin Frymën e Shejt, ata përpiqen të flasin në gjuhë. Dhe shumë prej tyre flasin në gjuhë dhe kanë turp të vijnë në këtë kishë që të luten për ta. Ata duan që unë të vij në shtëpinë e tyre dhe të lutem për ta. A e quani ju këtë Frymën e Shejt? Kjo është të folur në gjuhë pa Frymën e Shejt.

Tani, unë besoj se Fryma e Shejt flet në gjuhë. Ju e dini se unë e besoj këtë, por ka edhe një imitim të saj. Po, frytet e Frymës dëshmojnë se çfarë është ajo (Efesianëve 5:8-10; Galatasve 5:22-23). Fryti i pemës dëshmon se çfarë lloj peme është; jo lëvorja, por fryti (Luka 6:43-45). [5]

Vëreni se, pasi Nusja u largua, u rrëmbye në Qiell, kishat vazhduan ende më tej. Njerëzit mendojnë se do të shpëtohen dhe gjithçka vazhdon ashtu siç kanë bërë gjithmonë. Ata vazhdojnë njësoj si në ditët e Noeut. Ata vazhduan të hanin, të pinin dhe të bënë gjithçka, ashtu siç kishin bërë gjithmonë. Ata nuk e vunë re, por dera ishte mbyllur (Zanafilla 7). Dhe mund të ndodhë, miq, që dera të mbyllet në çdo kohë. Ndoshta ajo tashmë është mbyllur, për gjithçka që di unë. Ne nuk e dimë. Do të jenë vetëm

pak që do të hyjnë. Ne e dimë: „Ashtu siç ishte në ditët e Noeut (tetë shpirtra u shpëtuan), kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut.” Do të shpëtohen vetëm pak shpirtra. Nuk po them tetë. Ndoshta janë 800 ose... Nuk e di sa. Ndoshta 8000... 8 milionë...

Por shikoni, Nusja nuk do të përbëhet vetëm nga ky grup i vogël që është tani këtu mbi tokë. Në rojën e shtatë, kur Ai erdhi, të gjitha ato virgjëresha u ngritën dhe pastruan llambat e tyre. Të gjithë ata, nëpër të gjitha epokat, që besuan Fjalën e vajosur në epokën e tyre, dolën përpara. Tani, Nusja do të përbëhet nga të gjithë ata, nëpër të gjitha epokat, që besuan dhe e pranuan Krishtin si Shpëtimtarin e tyre. [6]

Ishin dhjetë prej tyre që dolën për ta takuar, dhe kjo këtu është vetëm si një simbol ose shëmbëlltyrë. Shikoni, ato ishin dhjetë. Natyrisht, kishte më shumë se dhjetë; kjo u mor vetëm si një numër.

Kjo nuk do të thotë se do të jenë vetëm pesë, sepse ato flenë përgjatë të gjitha epokave. Çdo epokë i ka virgjëreshat e saj. [7]

Ishin dhjetë virgjëresha. Pesë ishin të mençura dhe kishin vaj në llambat e tyre. Pesë të tjerat ishin po aq të pastra dhe të shenjta, por ato nuk kishin vaj. Ato ishin të shenjtëruara, pa Frymën e Shejt.

Njeriu mund të jetë i shfajësuar pa qenë i shenjtëruar. Dhe mund të jetë i shenjtëruar pa pasur Frymën e Shejt!

Janë ato pesë virgjëresha të mençura, të cilat kishin vaj në llambat e tyre, besimin e rrëmbimit, duke besuar të gjitha shenjat, mrekullitë dhe profecitë. Dhe këto pesë, të veçuara nga mbetja, u morën lart. Dhe të tjerat prej tyre ishin ende virgjëresha dhe nuk do të humbasin, por do të kalojnë përmes periudhës së Mundimit (Marku 16:16). Dhe ato thanë: „Na jepni nga vaji juaj. Ne tani duam Frymën e Shejt!”

Tani, të mençurat kishin Frymën e Shejt dhe ishin të shenjtëruara. Ato ishin të shenjtëruara plus Frymën e Shejt dhe besonin të gjitha shfaqjet dhe gjithçka nga fuqia e Perëndisë. Gjithçka që Perëndia kishte folur këtu, ato e kishin dhe e besonin. Këto u morën lart. Dhe të tjerat thanë: „Na jepni tani...”

Ato thanë: „Ne kemi vetëm aq sa të hyjmë me të”, dhe u larguan në rrëmbim.

Dhe u tha: „Shkoni dhe blini nga ata që jua shesin.” Dhe ato shkuan e u përpoqën tani të luteshin me ngulm për të marrë Frymën e Shejt. Por periudha e hirit për johebrenjtë kishte përfunduar dhe përndjekja u ngrit. Por në ringjalljen e dytë ato do të jenë delet, të cilat do të ndahen nga cjepët. Por ato nuk do të jenë kurrë Nusja, kurrë të Zgjedhurit. Kjo është mbetja e farës së gruas (Zbulesa 12:17). [8]

Të tjerat mbetën jashtë për periudhën e Mundimit, ku ka të qara, vajtime dhe kërcëllim dhëmbësh. Kjo është kisha, jo Nusja, kisha. Nusja ka hyrë brenda. Ka një ndryshim të madh midis kishës dhe Nuses. [9]

Ne e dimë se gjatë gjithë kohës kanë ekzistuar tri klasa njerëzish. Është mëkatari, apo i paperëndishmi, virgjëresha e fjetur dhe virgjëresha e vërtetë. Gjithmonë. Tani, ne shohim se kishte sodomitë, pastaj Loti, kisha e vakët, dhe këtu ishte Abrahami, i cili ishte ndarë prej tyre dhe banonte veçmas. Tani, fjala „kishë” do të thotë „ndarje”.

Izraeli ishte populli i Perëndisë derisa erdhën në shkretëtirë. Dhe për shkak se ishin thirrur jashtë, atëherë ata ishin kisha e Perëndisë. „Kishë”

do të thotë „të thirrur jashtë, të veçuar mënjanë.” Dhe Abrahami ishte Kisha e zgjedhur. Loti ishte virgjëresha e fjetur ose kisha formale. Dhe pastaj ishte mëkatari: sodomiti. [10]

Në këtë Mundim të madh do të hidhen ata që janë virgjëreshat e fjetura, të cilat nuk kishin vaj në llambat e tyre; megjithatë ato i përkisnin një organizate, ishin njerëz të mirë, shkonin në kishë dhe bënë gjithçka; por erdhën për vaj, vetëm se shumë vonë. Shikoni, kjo i hodhi ato në Mundimin e madh. Atje do të hyjnë (Zbulesa 6:12-17). [11]

Virgjëresha e mençur u shpengua tashmë në trupin e Zotit, në vdekjen e Tij. Prandaj nuk ka më periudhë vuajtjeje të Mundimit për Nusën. Shikoni, ajo hyn brenda.

Por kisha johebrenje, e cila vetëm ka besuar në Të dhe ka pranuar besimet denominacionale e kështu me radhë... [12]

Pyetje: Pasi Nusja të jetë rrëmbyer, a do të shpëtohet ndonjë nga virgjëreshat e marra apo do të humbasin të gjitha?

Jo. Shikoni, gjithçka do të ketë përfunduar për kishën johebrenje kur Nusja të merret nga toka (2 Selanikasve 2:6-8). Fryma e Perëndisë atëherë largohet nga toka: „Kush është i papastër, le të vazhdojë të jetë i papastër; dhe kush është i drejtë, le të vazhdojë të ushtrojë drejtësinë; dhe kush është i shenjtë, le të vazhdojë të shenjtërohet” (Zbulesa 22:11-12). Me fjalë të tjera, Shenjtërorja mbushet me tym, aty ku qëndron Ndërmjetësi për të mbrojtur çështjen. Krishti largohet nga Shenjtërorja. Ditët e ndërmjetësimit të Tij kanë përfunduar. Rrëmbimi vjen, Ai largohet nga Shenjtërorja, del përpara dhe merr Librin e Shpengimit dhe merr në zotërim gjithçka që Ai ka shpenguar. Nuk ka më vepër ndërmjetësimi. Sa veta e kuptojnë këtë? Krishti del për të marrë në zotërim veprën e Tij të ndërmjetësimit.

„A do të shpëtohet virgjëresha e marrë?” Jo. Çfarëdo që ndodh tani... Pas kësaj kohe ajo është në atë gjendje... Tani, asaj do t'i duhet të kalojë përmes periudhës së Mundimit. Dhe arsyeja për këtë është sepse ajo e ka refuzuar flijimin pajtues, veprën e shpengimit, në plotësinë e saj. Ajo është një besimtare, një besimtare që e rrëfen besimin, por do të duhet të kalojë përmes periudhës së Mundimit. Bibla thotë: „Dhe dragoi... shkoi të bëjë luftë me pjesën tjetër...” Çfarë ore është kjo! (Zbulesa 12:13-18). [13]

Tani, gjatë Mundimit do të jetë koha kur virgjëresha e fjetur do të ndiqet nga dragoi, dhe ai hedh ujë nga goja e tij, që do të thotë „turma njerëzish”, ushtri, të cilat do ta ndjekin këtë grua, pjesën tjetër të farës së saj, do ta kapin dhe do ta vrasin. Tani, kjo do të ndodhë gjatë periudhës së Mundimit.

Por Kisha do të shkojë në Shtëpi. Tani, nëse kjo do të ndodhte nesër, kjo nuk do të na pengonte që sot të vazhdonim përpara ashtu siç po bëjmë.

Dita e sotme ka rëndësi! [14]

Tani, dhe në atë kohë, shikoni, Nusja nga johebrenjtë është në Qiell (gjatë 3½ viteve të Mundimit të madh mbi tokë), dhe virgjëresha e fjetur nga johebrenjtë nuk do të shpëtohet gjatë asaj kohe. Ajo tashmë është shpëtuar, por është refuzuar si Nuse. Dhe ajo kalon vetëm përmes periudhës së Mundimit për një kohë pastrimi, sepse e ka refuzuar Krishtin, Fjalën, për pastrimin e saj. Atëherë asaj i duhet të vuajë për veprat e saj,

por Nusja është bërë Fjala. Krishti u bë flijimi i plotë pajtues (1 Gjonit 2:1-2), sepse Ai është Fjala. Trupi i Tij u copëtua dhe, kur ai trup u copëtua, Nusja ishte në atë trup, sepse ai ishte e gjithë Fjala. Amen. [12]

Këtu e shihni, pa zbulesën, virgjëreshën e fjetur, dhe këtu është virgjëresha e mençur.

Virgjëresha e marrë nuk mundi të hynte, sepse nuk kishte vaj në llambën e saj. Ato u kthyen për t'u lutur me ngulm, që të merrnin Frymën e Shejt. Por, ndërsa ato kishin shkuar, gjithçka kishte përfunduar. Denominacionet thonë: „Ah, ndoshta kemi qenë gabim. Ndoshta më mirë të kthehemi dhe të kërkojmë pagëzimin e Frymës së Shejt.” Kjo është ajo që tani po përpiqen të bëjnë. A e keni vënë re këtë? Dhe tani, sa afër është Ardhja e Tij, kur ato tani shkojnë e përpiqen të blejnë! A e kuptoni? „Kur ato shkuan për të blerë”, ato tani përpiqen të blejnë. Të gjitha kishat përpiqen të kenë një zgjim, zgjim shpirtëror, dhe përpiqen të kthehen prapa. [4]

Gjysma e tyre e mbajtën Fjalën: virgjëresha e mençur. Tjetra e kryqëzoi atë, para e prapa, aq sa ishte e mundur, pikërisht kështu. Pikërisht kështu ka qenë gjatë gjithë epokave. Ato e kryqëzuan atë. [15]

Virgjëresha e mençur kishte vaj në llambën e saj, dhe ajo e pastroi llambën e saj dhe e mbajti të ndezur. Tani, çfarë është kjo? Perëndia është Fjala. Vaji është Fryma. Dhe zjarri është drita e Ungjillit mbi atë vaj. Perëndia e tha kështu. Shikoni, kjo është ena. Mirë, vaji është në enë. Dhe zjarri që digjet në të tregon se ai pasqyron dritën e asaj që thotë Fjala. Shikoni, kjo është pasqyrimi. Tani, kjo virgjëreshë e mençur mund ta bënte këtë.

Por ajo tjetra, virgjëresha e marrë, ishte jashtë, nuk kishte vaj dhe nuk mund të pasqyronte asgjë tjetër përveç kishës së saj dhe denominacionit të saj. [16]

Virgjëresha e marrë dhe virgjëresha e mençur nuk ishin bashkëtrashëgimtare. Virgjëresha e marrë ishte një virgjëreshë, por asaj i mungonte vaji. Por kur ajo erdhi për të blerë vaj, ishte koha kur Dhëndri kishte ardhur. Dhe ajo...

u la jashtë, ndërsa përpiquej të blinte vaj. A e kuptoni? Po kështu, as frymorja dhe as natyrorja nuk mund të jenë bashkëtrashëgimtare (Galatasve 4:21-31).

Prandaj rrëmbimi është për Nusën, virgjëreshën e mençur, të thirrurit jashtë, të paracaktuarit, të Zgjedhurit! Perëndia e dinte që përpara themelimit të botës se kush do të shpëtohej dhe kush nuk do të shpëtohej. Nëpërmjet paracaktimit, nëpërmjet paranjohjes, Ai e pa çdo gjymtyrë dhe e vendosi çdo emër në Librin e Jetës së Qengjit, përpara se Kisha të fillonte ndonjëherë (Zbulesa 5:1-10). Jezusi erdhi të kërkojë dhe të shpëtojë ata që janë të shkruar në atë Libër. Ai e bleu Librin e Shpengimit. Ai kishte humbur, dhe Ai na shpengoi, dhe të gjithë emrat që ishin shkruar në atë Libër u shpenguan kur Ai na shpengoi neve (Zbulesa 13:8). [17]

Ne shohim gjithashtu në këtë, se vula e gjashtë, e cila tani është gati të hapet, kishte një qëllim të trefishtë (Zbulesa 6:12-17). Dhe këto janë qëllimet:

Qëllimi i parë ishte që virgjëreshat e fjetura duhej të kalonin përmes kohës së Mundimit për pastrim. Ajo duhej të pastrohej nga mëkati i mosbesimit dhe i refuzimit të Mesazhit. Kjo do të ndodhë me të gjatë kohës së Mundimit. Ne shohim se ajo arrin këtu deri te Zbulesa 7:13-17, midis kapitullit të 6-të dhe të 7-të, ku ajo u pastrua dhe mori rrobat e saj.

Pra, ajo nuk është Nusja, por është kisha; njerëz të pastër, të cilët ndoshta nuk patën mundësinë ta pranonin Mesazhin; ose ishin verbuar disi nga këta profetë të rremë dhe nuk e patën atë mundësi. Megjithatë, në zemrën e tyre ata janë me të vërtetë të sinqertë, dhe Perëndia i njeh zemrat e tyre, dhe këtu ata pastrohen gjatë kësaj kohe.

Vëreni edhe një kohë tjetër pastrimi: ajo është për Izraelin, kur ai të mblidhet. Ky është qëllimi i dytë. Perëndia e pastron Izraelin gjatë kohës së Mundimit. Nga miliona që do të mblidhen atje, do të zgjidhen 144 mijë, dhe edhe ata do të pastrohen (Zbulesa 7:1-8; Danieli 12:1-3). Perëndia e pastron Izraelin.

Vëreni se duhet të pastrohet e gjithë toka (Zbulesa 6:12-17). Atje do të pastrohen madje edhe hëna, yjet dhe e gjithë natyra (Mateu 24:29-31). A e shihni se për çfarë bëhet fjalë? Toka e përtërin veten duke u pastruar dhe duke u përgatitur për Mbretërinë Mijëvjeçare. Mbretëria Mijëvjeçare po vjen dhe çdo gjë që ka mbi vete çfarëdo papastërtie do të pastrohet gjatë vulës së gjashtë. [18]

Ne jemi në atdhe. Judenjtë janë në një atdhe. Ne jemi në fund të epokës, gati për rrëmbimin. Rrëmbimi po vjen, Kisha ngjitet lart, ne do të

merremi lart për ta takuar Atë në ajër (1 Selanikasve 4:13-17). Të gjithë e dimë këtë. Guri, që u shkëput nga mali, është në çdo kohë gati të vijë (Danieli 2:31-45).

Dhe kur Ai të vijë, çfarë do të bëjë? Atëherë Ai e largon epokën e johebrenjve. Atëherë gjithçka ka përfunduar dhe Perëndia ndalon plotësisht së vepruari më me ta. „Kush është i papastër, le të vazhdojë të jetë i papastër; kush është i shenjtë, le të vazhdojë të jetë i shenjtë.” (Zbulesa 22:11-12). A e shihni? Çfarë bën Ai atëherë? Ai merr Kishën e Tij, e cila është e mbushur me Frymën e Shejt.

Kush janë „të papastërtit”? Ata janë virgjëreshat e fjetura dhe ata që do të dalin për gjykim, ku do të dalin përpara Fronit të Bardhë të Gjykimit dhe do të duhet të gjykojnë nga të shpenguarit (Zbulesa 20:11-15; 1 Korintasve 6:1-4). Pali na tha që të mos çojmë asnjë çështje para gjykatës, sepse shenjtorët do ta gjykojnë tokën. Kjo është e vërtetë. Ne jemi në kohën e fundit, sigurisht. [19]

Pyetje: Çfarë ndodh me njerëzit, të cilët konsiderohen si virgjëreshat e fjetura, kur të gjykojnë në gjykim?

E pra, virgjëresha e fjetur, natyrisht, do të shpëtohet. Ajo do të shpëtohet në gjykim. Ajo nuk do të jetë kurrë Nusja, por është një grup njerëzish të shpëtuar, që do të vijë në gjykim dhe nuk do të jetë pjesë e Nuses. Por për sa kohë që janë virgjëresha, ato janë të tilla përpara Perëndisë. Shikoni, ato duhet të jenë të shpëtuar. Ai i ndan dhe ato do të jenë delet në të djathtën e Tij. Kurse të pashpëtuarit do të jenë cjepët në të majtën e Tij, në gjykimin e madh të Fronit të Bardhë (Mateu 25:31-46). [20]

Kë pa Danieli duke ardhur me dhjetëra mijëra herë dhjetëra mijëra? Shenjtorët (Danieli 7:9-11). Librat u hapën: mëkatarët. Një libër tjetër u hap, që ishte Libri i Jetës: virgjëresha e fjetur (Zbulesa 20:11-15). Oh, a nuk mund ta shohin këtë? Virgjëresha e fjetur, ata që dolën për ta takuar Dhëndrin, e lanë vajin e llambës së tyre të shteronte. Ata nuk hynë kurrë atje brenda, nuk e lanë kurrë Krishtin të merrte kontrollin, që Ai të mund të bënte mrekulli, të fliste në gjuhë dhe të bënte vepra të mrekullueshme, për të dëshmuar se Ai jeton në Kishën e Tij. [21]

Tani, Nusja e vërtetë do të përbëhet nga mijëra herë mijëra njerëz. Këta do të jenë të Zgjedhurit nga çdo epokë kishe. Në çdo kohë kur doli

një Mesazh dhe njerëzit e besuan atë dhe e pranuan gjithçka në dritën që ishte e pranishme, ata u vulosën deri në ditën e shpengimit (Efesianëve 4:30; Efesianëve 1:13).

Shikoni tani, këtu janë të Zgjedhurit. Dhe kur erdhi thirrja: „Dhëndri po vjen”, atëherë secili prej atyre që kishin fjetur gjatë këtyre epokave u zgjua – të gjithë! Shikoni, nuk është ashtu siç mund të mendojmë ne, se Perëndia vetëm në këtë epokë merr disa mijëra njerëz dhe i...

... merr tek Vetja. Ata janë të Zgjedhurit nga çdo epokë. Dhe për këtë arsye Krishti duhet të qëndrojë atje prapa në fronin e ndërmjetësimit si Ndërmjetësues, derisa të vijë ky i fundit në epokën e fundit. Atëherë këto zbulesa mbi atë se çfarë ka qenë shpërthejnë përpara njerëzve, dhe ata atëherë shohin se çfarë ka ndodhur.

Vëreni, pjesa tjetër e të vdekurve – anëtarët e kishës – nuk u kthyen përsëri në jetë derisa kaluan një mijë vjet (Zbulesa 20:5). Anëtarët e kishës, të krishterët, kisha/bashkësia, nuk do të ringjallen deri në fund të një mijë vjetëve, dhe atëherë do të dalin për të qëndruar përpara Nuses. Kjo është e vërtetë. Ata do të qëndrojnë përpara Mbretit dhe Mbretëreshës. Lavdi Perëndisë! [22]

Pyetje: A ishin të humbura pesë virgjëreshat e marra?

Ne shohim se këto pesë virgjëresha të marra nuk ishin të humbura, por atyre nuk iu lejua të hynin në Gostinë e Dasmës. Por ato duhej të pësonin përndjekje, vdiqën si martire dhe u ngritën përsëri në ringjalljen e përgjithshme në ditën e fundit (Zbulesa 20:5). Këta janë njerëzit tek të cilët Ai i ndau delet nga cjepët. Ata qëndruan përpara gjykitimit (Mateu 25:31-40).

Ju thoni: „Por Vëlla Branham, a nuk qëndrojmë edhe ne, Kisha, atje?” – Jo. Ne nuk qëndrojmë përpara gjykitimit. Ne qëndrojmë tani përpara gjykitimit. Perëndia i vendosi mëkatet tona mbi Krishtin. „Kush e dëgjon fjalën Time dhe i beson Atij që Më ka dërguar, ka jetë të përjetshme dhe nuk vjen në gjykim, por ka kaluar nga vdekja në jetë” (Gjoni 5:24). Nuk ka më gjykim për Kishën; ajo merret lart në rrëmbim dhe kthehet për të gjykuar njerëzit që nuk e pranuan Frymën e Shejt. A nuk thotë Pali se asnjëri prej nesh nuk duhet të çojë një padi para gjykatës, tek gjykatësi i padrejtë, kur ne e dimë se shenjtoret do ta gjykojnë tokën (1 Korintasve 6:1-2). Ne do të ulemi me Krishtin si mbretër dhe priftërinj dhe do të

gjykojmë (Zbulesa 1:4-6) ata njerëz të cilëve u kemi predikuar dhe u kemi folur për pagëzimin e Frymës së Shejt, por ata nuk arritën ta pranonin Atë. Mendoni për këtë!

Jo, ato nuk ishin të humbura, por nuk do të jenë kurrë pjesë e Nuses. Ato do të vijnë në ringjalljen e dytë, për t'u gjykuar sipas mënyrës se si janë sjellë me dritën që kanë marrë, por kurrë nuk do të jenë pjesë e Nuses. Tani, kjo do t'i lihet Krishtit. Por ato nuk do të jenë të humbura. [23]

Një pyetje tjetër: Epoka e kishës po i afrohet fundit dhe po bëhet gjithnjë e më e errët. Nusja është thirrur. A kemi hyrë tashmë në periudhën e Mundimit?

Jo, jo, jo. Do të doja të kisha më shumë kohë për këtë. Shikoni, kur Nusja të merret nga Kisha, atëherë epoka e kishës do të përfundojë. Laodicea hyn në një kaos, Nusja hyn në lavdi dhe periudha e Mundimit bie mbi virgjëreshën e fjetur për 3½ vjet, ndërsa Izraeli merr profecinë e tij. Pastaj Mundimi bie mbi Izraelin dhe më pas vjen beteja e Harmagedonit, e cila i shkatërron të gjitha gjërat. Dhe pastaj Nusja kthehet me Dhëndrin për një mijë vjet për sundimin e Mbretërisë Mijëvjeçare (Zbulesa 20:4-6); pas kësaj vjen Gjykimi i Fronit të Bardhë, pastaj vijnë qiejt e rinj dhe toka e re dhe qyteti i ri, i cili zbret nga Perëndia prej Qiellit. Përjetësia dhe koha bashkohen me njëra-tjetrën. [24]